

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Quod si ne hac quidem ratione huic rei consultum esse potest; ij quorum interest, ad nos quamprimum deferant, ut alia ratione provideamus.

Si autem neque Parochus præ parochialis ecclesie tenui reddito clericum sibi in altari ministrantem sustentare potest; neque alij sunt, qui sustentent; populi sit, totam sustentationem, aut partem quæ ad eam deest, subministrare.

Quibus autem clericis ita ut supra pronisum erit, pro ratione minorum ordinum quos susceperint, ecclesiasticas functiones ijs in ecclesijs ubi sustentatione capiunt, ipsi præsentent.

Quibus vero in ecclesijs tribus post huius decreti promulgationem mensibus clericus eiusmodi non sit decenti habitu indutus, qui sacerdoti sacrum facienti ministret; quiq; ecclesiasticas minorum ordinum functiones illarum ecclesiarum vsui & cultui necessarias obeat; in ijs à nullo Sacerdote celebretur, nisi huius rei facultatem nominatim scripto expressam à nobis impetrarit.

Clericus ne Sacerdoti in altari ante ministret, quam in illius ministerij functione ritè instructus sit, & ab eo probatus, quem in singulis vrbis regionibus; & in vnaquaque plebe caeremoniarum muneri ex secundi provincialis Concilij decreto præfecimus.

Quicumque autem ecclesiasticum aliquod beneficium clericatus nomine obtinet; is cum cætera munera eidem clericatui debita præstet; tum in ea ecclesia parochiali, in qua, aut intra cuius fines illum clericatum habet, clericum se gerat; & quæ clerici functiones sunt, illas ut par est, obeat.

Si vero iustam legitimamque excusationem habet, quamobrem ibi debita ea munera ipse per se obire non possit; clericum alium clericatus fructibus sustineat atque adhibeat, qui partes clericales sui muneris ibidem piè seduloq; exequatur.

Nec vero ecclesiasticus homo, Cantoris, Sacristæ, Custodis, Clerici in Missa sacro ministrantis munus, aliamve ecclesiasticam functionem in quavis ecclesia suscipiat; nisi illius vniuersumq; muneris in ea ecclesia gerendi à nobis sa-

cultatem scriptam quotannis renouandam, vita etiam ac moribus à nobis probatus, impetrarit.

Qui aliter susceperit, obieritve, qui itè aliter quam præscriptum est, coaduxerit, aut receperit; pro modo culpæ arbitrato nostro multabitur.

Decretum. XXIX.

QVOD provincialis primi Concilij constitutione per nos, ut Cantores Clerici adhibeantur, decretum est; id Præfecti ecclesiarum, Capitula, collegia quæcunque, sodalitates, ceterique omnes ac singuli, ad quos quouis modo spectat, & in Missa sacro, & in funeralibus, & in processionibus, & in diuinis alijs officijs seruent diligenter.

Si vero clerici desunt, qui cantorum in illis officijs partes præsentent, laici propterea homines quibusdam in locis aliquando ad id munus necessario adsciscendi videntur; ne illi conducant ad se, sciantve, neque conuocent ad se, sciantve, nec vero cuiquam laico homini partes officiumve Cantoris aut musici in vlla quavis ecclesia, aut in vllis supra præscriptis officijs suscipere, aut obire liceat; nisi is eius rei facultatem scripto quotannis renouatam, à nobis, aut ab eis quibus id curæ dederimus, vita & moribus ante probatus, impetrarit.

Quam facultatem qui nõ habuerit; vnacum eo clericali ordinis homo ne musicis canat.

Dum hoc cantorum officium in ecclesia obeunt, superpelliceo decenti, habituque clericali ad nostrorum Conciliorum præscriptum vtantur; ita ut caligis, camiseijs non ad collum neq; ad manum crispatis, clericali more induti, & vestitu ipso, & vitæ moribus clericalem modestiam præferant.

Ab hoc autem decreto (quod ad clericalem habitum attinet) eos qui non mercedem, vel eleemosinam inde capiunt, sed deuotionis solùm studio aliquando eam in ecclesijs operam nauant, excipimus; modò tamen ipsi quoque vita & moribus à nobis, vel ab ijs quos constituerimus, scripto probari sint.

Quicumque contra quam præscriptum est, laicum hominem ad cantoris mus-

cive

De catorib.
Tit. de musica, & cant.
p. 31.

Tit. 2. de cr.
81. p. 66.

ciue officium adhibuerint, adhibuerint aut adfisci permiserint, qui que contra item cantoris officium susceperint obierint ve, poenam subeant nostro arbitrio irrogandam.

Nec verò Regularis extra suam ecclesiam ad cantoris officium adhibeatur, nisi de superioris sui concessu, & facultate à nobis scripto impetrata: & superpelliceo indutus id manus præstet.

Decretum. XXX.

De missarum celebratione.

QVÆCUNQVE facultas Missæ sacram faciendi deinceps per nos concedatur, nullius momenti sit, atque omnino resiliat; si qui impetravit, non exposuerit, quo alio præterea munere ipse adstrictus sit, in sua aut aliena ecclesia Missam celebrandi, quovis vel parochialis ecclesiæ, vel cappellæ, vel legatij, aliove nomine; & quantum item elemosinæ inde quovis nomine capiat: idque omne nominatim ac sigillatim facultatis literis expressum sit.

Diœc. 2. dec. 7. p. 337 & diœc. 3. decr. 26. p. 351.

De elemosinis verò Missarum celebrationi oblati in capsula deponendis, pro rationeque distribuendis, in alia Synodo diœcesana sancitum est. Sed quoniam sæpe fit, ut elemosinæ oblatæ, quas pro rata proque præscripta ratione distribui oportet, summa longè maior sit, quàm Sacerdotum numerus, qui ex pia offerentium voluntate Missæ sacram facere possunt; hoc decreto mandamus, si quo die vel præ paucitate Sacerdotum, vel præ angustia temporis, non potuerint pro voluntate & pietate eorum qui obtulerint, proque suscepto onere Missæ celebrari, id alijs diebus omnino ita præstari, ut elemosina pro rata ad præscriptum Sacerdotibus distributa, qui eo die Missæ sacram ibi fecerint; reliqua conferuata in eos Sacerdotes ex constituta ratione conferatur, qui alio tempore in eandem ecclesiam euocati Missas celebrarint, ad explendâ atque exequendam eorum qui elemosinas dederint, piam voluntatem.

Decretum. XXXI.

De supplicationibus.

VBI ad aliquam ecclesiam publicè supplicandi causa proceditur, ibiq; supplicatione absoluta processio dimitti-

tur; nec clericus tum à stata eâ ecclesia discedat, nisi præactis à clero Metropolitanæ ecclesiæ de more sacrarum precû officijs atque orationibus.

Decretum. XXXII.

QVÆ Synodo altera diœcesana de oblationibus, quæ Metropolitanæ nostræ ecclesiæ fiunt, per nos præscripta sancitave sunt; eadem in omni nostra diœcesi præstari planeque seruari iubemus, vbiunque oblationes cuiusvis generis ecclesijs fiunt.

De oblationibus diœc. 2. decr. 21. p. 340.

Vicarij autem foranei, Rectorisque ecclesiæ cui offertur, cura sit, videre ne contra fiat, quâ in ea Synodo iustum est.

Decretum. XXXIII.

AD funerale officium, cui Regularis, pro curæ quam gerit munere, aut alia quavis ratione interesse non debet, si clerici fuerint seculares, qui satis sint, ne Regularis aliquis nisi collegiatim vocetur; cum præsertim eiusmodi officium quod ritu Ambrosiano fit, aliquando adhibito diuersi ritus sacerdotè perturbetur.

Regulares quomodo ad funera euocandi.

Si verò Regularis pro curâ parochialis alteriusve eiusmodi rei ratione interdum non collegiatim sumus obibit; in eo ut reliquis clericis decenti superpelliceo indutus sit. Idem in processionibus, synodis, alijsq; publicis ecclesiasticis functionibus actionibusve præstet, quas obire debeat.

Decretum. XXXIII.

ANNIVERSARIÆ statæ exequiæ certis constitutis diebus agantur, quæ certis diebus agi debent, per sancti alicuius celebritatem, officijve rationem, aut per funerale hominis proximè defuncti officium agi non possunt, die proximo præcedenti quo possunt, agantur fiantve. Certus præterea liber conficiatur, quo anniversariæ exequiæ illæ notentur, quo die in singulos annos, & quibus, quotve sacerdotibus adhibitis celebratæ sint.

Anniuersaria certis diebus peragantur.

Quibus pallijs altaria ornantur, ne ad tumulos, quas tumbas vocant, in officijs funeralibus villo modo illa adhibeantur.

Pallia altarium ad tumbas ne adhibeantur.

De-